ARREST VAN HET HOF (Derde kamer)
24 oktober 1985 *

In zaak 239/84,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 41 EGKS-Verdrag van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, in het aldaar aanhangig geding tussen

Gerlach & Co BV, Internationale Expeditie, gevestigd te Bergh,

en

minister van Economische Zaken, te 's-Gravenhage,

om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van de mededeling van de Commissie van 29 december 1981 (PB 1981, L 372, blz. 1),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: U. Everling, kamerpresident, Y. Galmot en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat
griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier

gelet op de opmerkingen ingediend door:

— de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur J. Temple-Lang en F. Grondman, lid van de juridische dienst van de Commissie, als gemachtigden,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 26 september 1985,

het navolgende

* Procestaal: Nederlands.

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij uitspraak van 18 september 1984, ingekomen ten Hove op 26 september daaraanvolgend, heeft het College van Beroep voor het Bedrijfsleven (hierna: het College van Beroep) krachtens artikel 41 EGKS-Verdrag prejudiciële vragen gesteld met betrekking tot de mededelingen waarin de Commissie de basisprijzen in Ecu voor bepaalde ijzer- en staalprodukten en hun tegenwaarde in de valuta's van de Lid-Staten publiceert.

2 Het hoofdgeding heeft betrekking op een geschil tussen Gerlach & Co. BV, die op 16 en 17 juni 1982 vier aangiften ten invoer in Nederland heeft gedaan voor vier partijen verzinkt plaatstaal, afkomstig uit de DDR, en de ontvanger der douanerechten van de grenspost Bergh, die, optredend namens de Nederlandse minister van Economische zaken, van Gerlach anti-dumpingrechten vorderde, vastgesteld op basis van de mededeling van de Commissie van 29 december 1981 houdende wijziging van de basisprijzen voor bepaalde ijzer- en staalprodukten (PB 1981, L 372, blz. 1).

3 Daar Gerlach van mening was, dat de omrekening van de door de Commissie vastgestelde basisprijzen in Nederlandse guldens niet moest geschieden tegen de koers van de Ecu op 1 januari 1982, zoals in de mededeling van 29 december 1981 was voorzien, doch tegen de dagelijks door de Commissie gepubliceerde en op de dag van invoer geldende koers, diende zij verscheidene bezwaarschriften in bij de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te Lobith. Na afwijzing van haar bezwaarschriften stelde Gerlach beroep in bij de Tariefcommissie, die de betreffende verzoekschriften doorzond naar het College van Beroep.

4 Uit het dossier blijkt dat verweerder in het hoofdgeding zich enerzijds beroept op een telexbericht van 24 november 1982 van de Commissie, waarbij deze hem deed weten dat de mededeling van 29 december 1981 van toepassing was, en anderzijds op artikel 2, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2779/78 van de Raad van 23 no-

vember 1978 houdende toepassing van de Europese rekeneenheid op de op douanegebied genomen besluiten (PB 1978, L 333, blz. 5); deze bepaling luidt als volgt:

„De tegenwaarde in nationale valuta van de ERE ter bepaling van de indeling van de goederen of het van toepassing zijnde recht in het kader van het gemeenschappelijk douanetarief, met inbegrip van ... de anti-dumpingrechten ... [wordt] eenmaal per jaar vastgesteld. De toe te passen koersen zijn die van de eerste werkdag van oktober; deze koersen worden op 1 januari van het volgende jaar van kracht."

5 Om het geschil te kunnen oplossen, heeft het College van Beroep het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

„1) Is de verordening (EEG) nr. 2779/78 van de Raad van 23 november 1978 van toepassing op produkten als in deze uitspraak beschreven, die onder het regime van het EGKS-Verdrag vallen ?

2) Indien de onder 1 omschreven vraag ontkennend moet worden beantwoord, ontleent de Commissie van de Europese Gemeenschappen dan anderszins aan het gemeenschapsrecht de bevoegdheid om de omrekeningskoersen van de valuta,s der Lid-Staten ten opzichte van de Ecu op rechtens bindende wijze te fixeren in de vorm van een in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* gepubliceerde mededeling ?

3) Is, indien de onder 2 omschreven vraag bevestigend moet worden beantwoord, een systeem waarbij bedoelde omrekeningskoersen slechts eenmaal of enkele malen per jaar worden gefixeerd, in overeenstemming met het gemeenschapsrecht in zijn huidige stand ?"

6 Er zij aanstonds aan herinnerd — zie het arrest van het Hof van 21 maart 1985 (zaak 172/84, Celestri/Italiaanse ministerie van Financiën, Jurispr. 1985, blz. 966) -, dat, gelijk ook de Commissie in haar schriftelijke opmerkingen heeft erkend, de op de hierbedoelde produkten toepasselijke anti-dumpingrechten op de datum van invoer niet moesten worden berekend op basis van voornoemde mededeling van de Commissie van 29 december 1981, doch op basis van de mededeling van de Commissie van 30 december 1978 (PB 1978, L 372, blz. 2); deze laatste was van toepassing krachtens artikel 1, lid 1, van aanbeveling 3140/78/EGKS van de Commissie van 29 december 1978 (PB 1978, L 372, blz. 1), waarvan de bepalingen zijn blijven gelden tot hun wijziging op 12 april 1983 bij aanbeveling nr. 874/83/EGKS van de Commissie (PB 1983, L 96, blz. 10). Wat dit punt betreft, verwijst het Hof de nationale rechter naar de tekst van bovengenoemd arrest.

7 Tijdens de debatten voor het Hof heeft de Commissie uit dat arrest de conclusie getrokken, dat toepassing van aanbeveling 3140/78 op het onderhavige geval zou kunnen betekenen dat verzoekster in het hoofdgeding in het geheel geen anti-dumpingrechten verschuldigd is. In dat geval zouden de vragen van de verwijzende rechter hun belang hebben verloren.

8 In dit verband moet worden opgemerkt dat artikel 41 EGKS-Verdrag, dat uitgaat van een duidelijke scheiding tussen de taak van de nationale rechter en die van het Hof, het Hof niet toestaat te treden in een beoordeling van de feiten in de hoofdzaak noch zich uit te spreken over de opportuniteit van het verzoek om een prejudiciële beslissing. Het Hof kan alleen een onderzoek instellen naar de elementen van gemeenschapsrecht die in casu van belang zijn, en de nationale rechter een antwoord geven dat hem van nut kan zijn.

De eerste vraag

9 Artikel 232, lid 1, EEG-Verdrag luidt als volgt:

„De bepalingen van dit Verdrag brengen geen wijziging in die van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, met name wat betreft de rechten en verplichtingen der Lid-Staten, de bevoegdheden der instellingen van die Gemeenschap en de in dat Verdrag gestelde regels voor de werking van de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal."

Hieruit volgt, dat ondanks de totstandkoming van het EEG-Verdrag, de bepalingen van het EGKS-Verdrag en de ter uitvoering daarvan getroffen regelingen blijven gelden voor de werking van de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal.

10 Juist met betrekking tot anti-dumpingregels heeft de gemeenschapswetgever, overeenkomstig voornoemd artikel 232, lid 1, EEG-Verdrag, in de zevende overweging van aanbeveling 77/329/EGKS van 15 april 1977 (PB 1977, L 114, blz. 6) en in de 27ste overweging van aanbeveling 3018/79/EGKS van 21 december 1979 (PB 1979, L 339, blz. 15) bevestigd, dat de anti-dumpingregels van de EEG niet van toepassing zijn op produkten die vallen onder het EGKS-Verdrag, maar dat daarvoor eigen regels blijven gelden.

11 Uit het voorgaande volgt, dat op de eerste vraag moet worden geantwoord dat de bepalingen van verordening (EEG) nr. 2779/78 van de Raad van 23 november 1978 niet van toepassing zijn op produkten die onder het EGKS-Verdrag vallen.

De tweede vraag

12 Artikel 74 EGKS-Verdrag machtigt de Commissie, aan de regeringen aanbevelingen te doen „indien wordt vastgesteld, dat dumping of andere praktijken ... worden toegepast door landen, welke geen lid van de Gemeenschap zijn of door ondernemingen in die landen". Bij artikel 86 van dat Verdrag hebben de Lid-Staten zich verbonden alle maatregelen te treffen welke dienen tot het verzekeren van de nakoming der verplichtingen die voor hen uit de aanbevelingen van de Commissie voortvloeien. De Commissie is dus bevoegd bindende aanbevelingen te doen om dumpingpraktijken van derde landen tegen te gaan.

13 Voorts worden ingevolge de artikelen 19 en 21 van basisaanbeveling 77/329 de anti-dumpingrechten ingesteld bij wege van een aanbeveling van de Commissie en worden deze door de Lid-Staten geïnd in de vorm, volgens het tarief en overeenkomstig de andere bepalingen, vastgesteld bij de instelling van deze rechten.

14 Ten slotte bepaalt artikel 1 van aanbeveling 3140/78/EGKS uitdrukkelijk, dat het bedrag van de anti-dumpingrechten voor produkten als die waarop het hoofdgeding betrekking heeft, wordt berekend op basis van de daadwerkelijke prijzen van deze produkten, zoals die door de Commissie zijn gepubliceerd in haar mededeling van 30 december 1978. In deze mededeling is het bedrag van deze daadwerkelijke prijzen uitgedrukt in Ecu, met daarnaast de wisselkoers van de Ecu in de munteenheden van de Lid-Staten. Deze elementen zijn wegens de uitdrukkelijke verwijzing in artikel 1, lid 1, van deze aanbeveling te beschouwen als een onderdeel van aanbeveling 3140/78/EGKS.

15 Op de tweede vraag moet mitsdien worden geantwoord, dat de Commissie zowel op grond van artikel 74 EGKS-Verdrag als op grond van aanbeveling 77/329/EGKS bevoegd was om aanbeveling 3140/78/EGKS vast te stellen, en dat de inhoud van de mededeling van de Commissie van 30 december 1978 is te beschouwen als een onderdeel van deze aanbeveling.

De derde vraag

16 In beschikking nr. 3289/75/EGKS van 18 december 1975 betreffende de definitie en de omrekening van de rekeneenheid welke wordt gebruikt in de beschikkingen, besluiten, aanbevelingen, adviezen en mededelingen op de door het Verdrag tot

oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal bestreken gebieden (PB 1975, L 327, blz 4), zoals gewijzigd bij beschikking nr. 3334/80/EGKS van 19 december 1980 (PB 1980, L 349, blz. 27), bepaalde de Commissie dat de waarde van de Ecu wordt vastgesteld op basis van de dagelijks op de wisselmarkten genoteerde koersen, en dat de wisselkoersen in de verschillende nationale munteenheden dagelijks worden bekend gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

17 Het is juist dat de Commissie bij de vaststelling van aanbeveling 140/78 en door daarin — zoals zij trouwens reeds had gedaan in aanbeveling 1535/78 van 21 juni 1978 (PB 1978, L 183, blz. 1) — de berekening van de anti-dumpingrechten te baseren op de basisprijzen in Ecu en op wisselkoersen die op vastgestelde data worden bekendgemaakt, van dit stelsel is afgeweken op de bijzondere gebieden waarvoor die aanbevelingen golden.

18 Het Hof merkt op, dat geen enkele bepaling van voornoemde basisaanbeveling 77/329/EGKS, zoals gewijzigd, die ten grondslag ligt aan de hierboven genoemde bijzondere aanbevelingen, zich rechtstreeks tegen een dergelijke berekeningswijze verzet. Uit het eerder genoemde artikel 21 van basisaanbeveling 77/329 blijkt alleen, dat de elementen waarmee bij de berekening van de anti-dumpingrechten rekening moet worden gehouden, worden vastgesteld bij de instelling van deze rechten.

19 Niettemin moet worden opgemerkt dat, ook al kan, gelijk de Commissie betoogt, om redenen van rechtszekerheid en wegens het gevaar van verkeersverleggingen een slechts periodieke aanpassing van de koers van de Ecu gerechtvaardigd zijn, het vastgestelde anti-dumpingrecht volgens artikel 19, lid 3, van aanbeveling 77/329 niet hoger mag zijn dan de bij invoer geconstateerde dumpingmarge en zelfs lager dan deze marge moet zijn indien een lager recht voldoende is om de schade op te heffen.

20 Het antwoord op de derde moet mitsdien luiden, dat een langdurige handhaving van bindende wisselkoersen voor de berekening van anti-dumpingrechten voor EGKS-produkten op zich niet onverenigbaar met het gemeenschapsrecht is te achten, tenzij blijkt dat de daaruit voortvloeiende berekening in strijd komt met de bepalingen van aanbeveling 77/329/EGKS van de Commissie van 15 april 1977 en in het bijzonder met artikel 19, lid 3, daarvan.

Kosten

21 De kosten door de Commissie wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

uitspraak doende op de door het College van Beroep voor het Bedrijfsleven bij uitspraak van 18 november 1984 gestelde vragen, verklaart voor recht:

1) De bepalingen van verordening (EEG) nr. 2779/78 van de Raad van 23 november 1978 (PB 1978, L 333, blz. 5) zijn niet van toepassing op produkten die onder het EGKS-Verdrag vallen.

2) Zowel op grond van artikel 74 EGKS-Verdrag als op grond van aanbeveling 77/329/EGKS van 15 april 1977 (PB 1977, L 114, blz. 6) was de Commissie bevoegd om aanbeveling 3140/78/EGKS van 29 december 1978 (PB 1978, L 372, blz. 1) vast te stellen; de inhoud van de mededeling van de Commissie van 30 december 1978 is te beschouwen als een onderdeel van deze aanbeveling.

3) Een langdurige handhaving van bindende wisselkoersen voor de berekening van anti-dumpingrechten voor EGKS-produkten is op zich niet onverenigbaar te achten met het gemeenschapsrecht, tenzij blijkt dat de daaruit voortvloeiende berekening in strijd komt met de bepalingen van aanbeveling 77/329/EGKS van de Commissie van 15 april 1977 en in het bijzonder met artikel 19, lid 3, daarvan.

Everling Galmot Kakouris

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 24 oktober 1985.

De griffier

P. Heim

De president van de Derde kamer

U. Everling